भारद्वाजेन विक्रम्य गमितो यमसादनं । सामुद्रश्चित्रसेनश्च सह पुत्त्रेण भारत । १६५
समुद्रसेनेन बलात् गमितो यमसादनं । अनूपवासी नीलश्च व्याघ्रदत्तश्च वीर्य्यवान् ।
अश्वत्थाम्ना विकर्णेन गमितो यमसादनं । चित्रायुधश्चित्रयोधी कृत्वा च कदनं महत् ।
चित्रमार्गेण विक्रम्य विकर्णेन हतो मृधे । वृकोदरसमो युद्धे वृतः कैकेययोधिभिः ।
कैकेयेन च विक्रम्य भ्राता भ्रात्रा निपातितः । जनमेजयो गदायोधी पार्व्वतीयः प्रतापवान् ।
दुर्म्मुखेन महाराज तव पुत्त्रेण पातितः । रोचमानौ नरव्याघ्रौ रोचमानौ ग्रहाविव । १७०
द्रोणेन युगपद्राजन् दिवं संप्रापितौ शरैः । नृपाश्च प्रतियुध्यन्तः पराक्रान्ता विशाम्पते ।
कृत्वा न सुकरं कर्म्म गता वैवस्वतक्षयं । पुरुजित् कुन्तिभोजश्च मातुलौ सव्यसाचिनः ।
सङ्ग्रामनिर्ज्जितान् लोकान् गमितौ द्रोणसायकैः । अभिभूः काशिराजश्च काशिकैर्ब्बहुभिर्वृतः ।
वसुदानस्य पुत्त्रेण न्यासितो देहमाहवे । अमितौजा युधामन्युरुत्तमौजाश्च वीर्य्यवान् ।
निहत्य शतशः शूरानस्मदीयैर्निपातिताः । मित्रवर्म्मा च पाञ्चाल्यः क्षत्त्रधर्म्मा च भारत । १७५
द्रोणेन परमेष्वासौ गमितौ यमसादनं । शिखण्डितनयो युद्धे क्षत्त्रदेवो युधाम्पतिः ।
लक्ष्मणेन हतो राजन् तव पौत्त्रेण भारत । सुचित्रश्चित्रवर्म्मा च पितापुत्त्रौ महारथौ ।
प्रचरन्तौ महावीरौ द्रोणेन निहतौ रणे । वार्द्धक्षेमिर्म्महाराज समुद्र इव पर्व्वणि ।
आयुधक्षयमासाद्य प्रशान्तिं परमां गतः । सेनाविन्दुसुतःश्रेष्ठः शस्त्रवान् प्रवरो युधि ।
वाह्लीकेन महाराज कौरवेन्द्रेण पातितः । धृष्टकेतुर्म्महाराज चेदीनां प्रवरो रथः । १८०
कृत्वा न सुकरं कर्म्म गतो वैवस्वतक्षयं । तथा सत्यधृतिर्वीरः कृत्वा कदनमाहवे ।
पाण्डवार्थे पराक्रान्तो गमितो यमसादनं । सेनाविन्दुः कुरुश्रेष्ठः कृत्वा कदनमाहवे ।
पुत्त्रस्तु शिशुपालस्य सुकेतुः पृथिवीपतिः । निहत्य शात्रवान् संख्ये द्रोणेन निहतो युधि ।
तथा सत्यधृतिर्वीरो मद्रिराश्वश्च वीर्य्यवान् । सूर्य्यदत्तश्च विक्रान्तो निहतो द्रोणसायकैः ।
श्रेणिमांश्च महाराज युध्यमानः पराक्रमी । कृत्वा नसुकरं कर्म्म गतो वैवस्वतक्षयं । १८५
तथैव युधि विक्रान्तो मगधः परमास्त्रवित् । भीष्मेण निहतो राजन् श्रेतेऽद्य परवीरहा ।
विराटपुत्त्रः शङ्खस्तु उत्तरश्च महारथः । कुर्व्वन्तौ सुमहत् कर्म्म गतौ वैवस्वतक्षयं ।
वसुदानश्च कदनं कुर्व्वाणोऽतीव संयुगे । भरद्वाजेन विक्रम्य गमितो यमसादनं ।
एते चान्ये च बहवः पाण्डवानां महारथाः । हता द्रोणेन विक्रम्य यन्मां त्वं परिपृच्छसि ।
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व्वणि सञ्जयवाक्ये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ मामकस्यास्य सैन्यस्य हतशेषस्य सञ्जय । अवशेषं न पश्यामि ककुदे मृदिते सति । १९०
तौ हि वीरौ महेष्वासौ मदर्थे कुरुसत्तमौ । भीष्मद्रोणौ हतौ श्रुत्वा कोऽन्वर्थो जीवितेऽसति ।
न पश्यामि च राधेयं हतमाहवशोभिनं । यस्य बाह्वोर्बलं तुल्यं कुञ्जराणां शतं शतं ।
हतप्रवरसैन्यं मे यथा शंससि सञ्जय । अहो तानपि मे शंस केऽत्र जीवन्ति के च न ।